

„Danferen“

et halvgentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Mo. B.

„Danferen“ udkommer hver Onsdag a. Lørdag.

Pris pr. Aarvang i De Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forstud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Mo. B.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danferen“

Bliver sendt til Subskribenter, indtil adskiltelig Oplysning modtages af udgi etne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der avventer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at jaa Oplysninger om det avventende, bedes de altid omtale, at de jaa Roverskriveremeter i dette Blad. Det vil være til gavnlig Rette.

William McKinley

29. Jan. 1843 — 14. Sept. 1901.

Hans Liv og Personlighed.

De Forenede Stater har Sorg.

Et er det end saaledes i Folge Landets Løve, at det offentlige Væsen ikke bærer Sorgens Tegn, naar Præsidenten dør — det kendes dog vidt og bredt, at Landets Borgere bærer Sorg. Den hele Folkestemning er saa gennemtrængt af den sorgelige Ulykke, som kendemærkedes ved de toende Revolverklub i Buffalo Musiktempel den 6. Sept. 1901 og som naaede sit Højdepunkt i det stille Sngvevelse i Wilburn House den 14. Sept. 1901.

Nu tilhører William McKinley, hans Person og Levned Historien og det er af de gløvedigste Afsnit inden for de forenede Staters hele Historie, ja! William McKinleys Historie danner som næppe nogen anden af de senere Præsidenters et vigtigt Kapitel i Verdenshistorien.

Da inden vi derfor i Morgen den 19. Sept. tager Afsted med hans jordiske Levninger, er det Tid og Sted for en Hukommelse af hans Levned som Privatmand, som Borger, som almen Politiker og som det amerikanske Folks Præsident.

William McKinley blev født i Niles, Ohio, den 29. Januar 1843.

Der randt baade foist og irsk Blod i hans Arter, iblandet med tykke og engleste Draaber.

Paa Faderens Side var Slægten af irsk, paa Moderens af sloisk Afstamning.

Tipsofaderen paa fædrene Side kom som 12-Aars-Dreng hertil Landet og boede i Pennsylvania.

Den 18-aarige McKinley var en af dem som deltog i Uafhængighedskrigen, opslugt fra 1814 sin Bopæl i Ohio — og i denne Stat forblev Efterkommerne.

David McKinleys Søn James blev Fader til William McKinley den ældre.

Denne, der levede lige til 1892, giftede sig i 22 Aars Alderen med Nancy Allison. Deres syvende Barn var

McKINLEY'S BIRTHPLACE.

William McKinley.

Faderen sad en Tid lang i jævnt gode Omstændigheder; han ønskede at give sine Børn en god Opdragelse, og Familien flyttede derfor fra Niles til Poland i Ohio. Her laa der nemlig et lille Akademi.

Faderen beholdt sit Arbejde i Niles — han levede et lille Jærnværk — og maatte derfor nøjes med at besøge sin Familie fra Lørdag til Mandag Morgen.

Senere faldt Faderens Arbejde sammen, en Omstændighed, der sit Indflydelse paa den unge William McKinleys Livsbane. Han lærte den Gang at hjælpe sig selv frem, ligesom han sit den første Overbevisning om, at den amerikanske Industri burde og

FATHER OF PRESIDENT MCKINLEY.

funde oplyses — en Overbevisning, som saa nøje blev den bestemmende Faktor i hans offentlige Liv senere hen.

Enhver, baade Amerikaner og Europæer, vil indrømme, at han handlede efter denne sin Overbevisning og sit Vnke til at give den amerikanske Industri dens største Fremstid.

I Poland viste den unge William

THE LATE PRESIDENT MCKINLEY.

McKinley sig som en dugtig Glev, og allerede da kunde man gennem hans Bidrag i Akademiets Forhandlingsklub jaa Anelse om den fremtidige Føkketaler.

For at hjælpe til Førgelse af Familiens smaa Indtægter ratte han haand til forskelligt Arbejde, gjorde Tjeneste hos Postmesteren og gav Undervisning.

Allerede da sluttede han sig tillige til Methodistkirken, og han mente det ærligt med denne Tilslutning hele sit Liv igennem.

17 Aar gammel tog han til Alleghann College i Pennsylvania, men han maatte paa Grund af daarligt Helbred og Familiens ilde Pengeomstændigheder opgave Studierne.

Ved en lille Stole i Nærheden af Poland blev han nu Læser, og senere blev han Postassistent i Poland.

Imidlertid var Borgerkrigen brudt ud.

Den 18-aarige McKinley var en af

MCKINLEY AS A SOLDIER.

de første der, skønt han endnu var halvt en Dreng, mæltede sig paa Vincolns Dyrad efter Feilvilige Soldater.

McKinley var Nordstaternes Sag hjertelig hengiven og drevet af en sjælden Begjæring traadte han ind i 23. Ohio Infanteris Kompagni G.

Snart efter at han var kommen i aktiv Tjeneste blev han Sergeant, og efter at have udstået den smukkeste Opførelse ved Antietam, hvor han midt under Kugleregnen løb frem og tilbage med Læskedrikke til de kæmpende og saarede, blev han forfremmet til Sekundleutenant.

Paa de østlige Slagmarker vandt han fremdeles sine Guldsporer, blev forfremmet til Lieutenant og Kaptajn, og i 1864 udnævntes han — kun 21-aarig — af Præsident Lincoln til Major „paa Grund af modige og heldsmæssige Fortjenester i Slagene ved Spquan, Cedar Creek og Fisher's Hill.“

Som Stabsofficer tjente han en Del af Tiden hos Generalerne M. V. Hayes, Crook Sheridan og Hancock.

William McKinley kunde være bleven ved Hærensnet og gjort Karriere. Men paa Faderens indstandige Anmodning omgav han den militære Løbebane, blev afmonstreret i Sept. 1865, vendte tilbage til Poland og begyndte at studere Jura. Her var ret hans Felt. Det lyse Hoved og den mere end almindelige Veltalendegave pegede allerede nu hen paa hans Fremtids-

demokratisk og republikansk Kandidatur betragtedes kun som — Værestiller.

Personlig vindende og elskværdig som McKinley var, vandt han i Valgkampen, og selv gamle Politikere ryttede paa Hovedet ad hans Held.

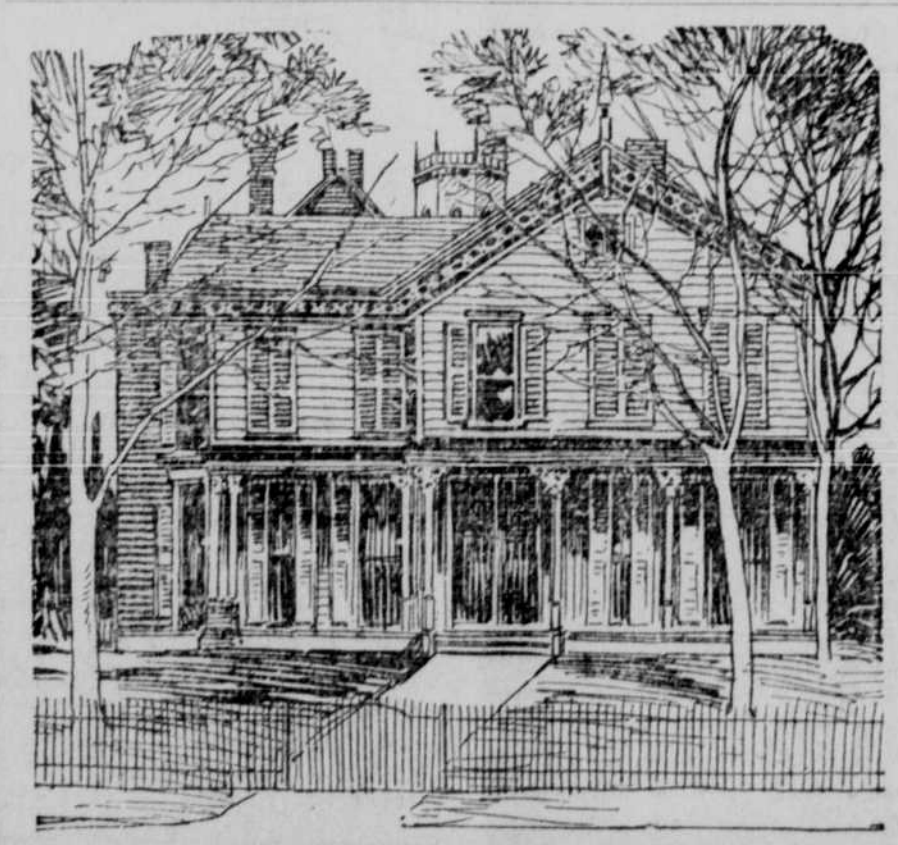
Som Anklageadvokat havde han Værlighed til at se megen menneskelig Glendighed, men hans Hjerte udbøvedes derved.

Næste Gang faldt han for 45 Stemmer og indtil 1876 levede han ret tilbagedrækket.

Men da blev han udnævnt til Republikanernes Kandidat til Kongressen.

All Trods for stærk Opposition fejtede han, hvad Demokraterne aldrig har kunnet glemme ham.

Den demokratiske lovgivende Forsamling forsatte 3 Gange ved Om-

THE MCKINLEY HOME, CANTON, O.

overgivet — og for denne Sejr fit han den mirakuløse Betaling \$25.

Dog — hvad har Betalingens Smaalighed at sige, han havde vandt sig et Raad, og dette slutte fra da af stinne steds stærkere, indtil det nu som et af Amerikas bedste er overgivet til Historien.

William McKinleys første Skridt paa den politiske Bane betegnes med

hans Reberlag blev Anledning til, at han næste Aar den 3. Nov. 1891 blev valgt til Ohios Guvernor med et Flertal paa 21,511, til Trods for, at hans Modkandidat var selve den demokratiske Guvernor James E. Campbell.

MOTHER OF PRESIDENT MCKINLEY.

I 1893 blev McKinley genvalgt med det overvældende Flertal af 80,000 Stemmer — og han var nu i sin egen Stat naaet saa vidt og højt, at hans Balg til Landets Præsident maatte hilses med Glæde af alle.

Men imellem disse Aarstal 1876 til 1893 ligger der en baade personlig, politisk og folkelig Udvikling, som forklarer, hvorledes William McKinley kunde blive hele det republikanske Partis selvstændige Kandidat til Præsidentværdigheden.

Det er hans Arbejde som Kongresmand.

MRS. WILLIAM MCKINLEY.

Amerikas Lovbøger og øvrige Udsandte angaaende Forhold.

McKinley mødtes derfor mere og mere til at blive Manden for Bestyrelsested og Arbejdsberthitelse.

Han blev mere og mere anerkendt som Taler. Stemmen var klar og frøngte med Værlighed og Ynde ud i Rummetts hverste Kroge.

Der var Humør og Liv i Talen, Vid forsmagedes ikke, men det slaadende i hans Taler var den mesterlige Detailisering af Kendsgerninger, der kunde bevise Hovedtantens Sandhed.

Han var ikke Frafemager, men vel Filosofof, lagde dog ikke megen Vægt paa Vand, mere paa de materielle og økonomiske Vilskaar; var derfor altid Manden med de slaadende Argumenter, greben lige ud af Talrakten — og de fattigste Omstændigheder.

Det er i hvert Fald ikke nogen ren Tilfældighed, at hans Præsidentat er bleven præget i en forbaavsende Grad af økonomisk Opaang.

Det var det, McKinley alt som Kongresmand stillede imod som det, hans Land foreløbig trangte mest til af alt, for at kunne afsætte frie, uafhængige Hjem til de Tusinder og Millioner, hvormed dets Indbyggertal forøgedes.

En og anden kan synes, at McKinley for meget lagde Vægt paa Livets materielle Sider; men ingen kan nægte, at han førte sin Sag og sit Syn igennem med den personlige Overbevisningskraft, Ubesittelighed og Mealtbeværlighed.

Han vidste, som saa mangen Størmand før ham, baade, hvad han vidde og hvorledes han vilde det.

Da saaledes blev hans hele politiske Bane mærket af Villie.

Naar han fit sin Villie, maatte de politiske Modstandere forøvrigt gerne have Resten.

Han var en Mand.

William McKinleys Navn skjøf første Gang Verden over, da hans Navn blev føjet til den berømte i 1890 vedtagne Værligheds Lovlov.

Med den begynder det amerikanske Landbrugs Industris Overmagt paa Verdensmarkedet.

Det gif forøvrigt mærkeligt nok til med at McKinleys Navn blev Lovens Mærke.

Han selv havde ønsket at blive Kongressens „Speaker“ i 1889, men Thomas B. Reed blev valgt.

I Folge den anerkendte Regel valgte da „Speaker“ Reed sin magtigste Modkandidat til Formand paa „Komiteen for Naal og Midler“.

Det blev McKinley — og uden Tvivl blev da, skønt hans eget Vnste

fuldstædtes, Væjen aabnet ham til Præsidentværdigheden.

Var han bleven Husets Speaker, havde Loven aldrig faaet hans Naar og Stempel, og han selv næppe naaet højere end til „Speaker“.

Komiteens Resultat foreligger netop i „McKinley Lovboken af 1890“.

Forud for Vedtagelsen af denne den mest afjorteste Bestittelseslov gaar der en hel Række bitre Kampe, som det ikke her er Stedet at minde om.

Den hele Verden fulgte aandeløs med — og i Europa fultede man hjerteligt, da Loven vedtoges og med et Vædringspunkt af James G. Blaine som Intellig ud af Senatet.

McKinley holdt hin Dag, da Loven vedtoges, sin mest berømte Tale.

Hvad gjaldt det nu, at Demokraterne besjevede Bestittelsesmanden samme Aar, da han genskillede sig til Valg. Hans Navn var nu videt kendt og knyttet til en bestemt udtalt Politik.

Samtidig med at han da som Guvernor over Ohio lever for sin Stat, vinder han steds store Indflydelse i det republikanske Parti.

Stent Kongressens Døre blev lufte for ham, og Europa ikke var helt utilfreds hermed, var disse Guvernor-Maar dog kun som Kronen paa Værket.

Han vandt da ved sin politiske Dugtighed, sin praktiske Sans og sin elskværdige Personlighed de mange Væner, saa at allerede 1892 forsatte det at kaffe ham Nominasjon som Republikanernes Præsident-Kandidat.

I 1896 kom denne Nominasjon. Nu var Tiden der. McKinley var selvstøben.

McKinleys berømte Valgtampagne for funder Møntningsforhold, imod den frie Sølvuvmøntning, imod den industrielle Ulykke er vel kendt. Dens Resultat ikke mindre.

William McKinley blev de Forenede Staters Præsident.

Naar man skal bedømme McKinleys Præsidentfure udførelse, kan man umulig, — hvad ens politiske Stede isvrigt stulde være — overse den Kendsgerning, at Landet har rejst sig i en forbaavsende Valde, og det hvad enten man ser hen til Landbrug, Industri, Handel, ja, selv Søfarten.

Der har hvilet en forunderlig Tryksheds over hele det økonomiske Liv, og denne har atter indvirket til de almenne folkeopdragende Midlers Gavn.

At denne Udvikling saa tillige er bleven Industri-Ringenes (Trust) Fremkomstrings Stund, kan mange beklage. Men bortset fra det moralske Spørgsmaal ved Industri-Ringenes Dannelse og Kapitalmonopoliseringen, kan fund Sams umulig undgaa at bemærke Sammenhængen mellem Kapitalfamlingen og den økonomiske Værlighed.

Beviset for denne Sammenhæng har det McKinley'ske Styre tydelig givet; det vil staa til en anden Tid og Slægt at løse det dermed sammenhængende Arbejdsprogsmaal i Retning af social og kommunal Kapitalfamlingen, saa Samfundet og ikke Entelmændene bliver Kapitalstjerne.

Men — Refærligheden kræver, at man indrømmer det McKinley'ske Styre, at det har ført Beviset, og dermed anvist Maalet for den heldigst mulige Industri-irvirkomhed.

Man funde ikke forlange, at der, inden dette Bevis var ført og anerkendt, stulde kunne se en Omvæltning i Retning af ren social Tankegang.

At Arbejderne rent økonomisk har

demokratisk og republikansk Kandidatur betragtedes kun som — Værestiller.

Personlig vindende og elskværdig som McKinley var, vandt han i Valgkampen, og selv gamle Politikere ryttede paa Hovedet ad hans Held.

MCKINLEY AS A LAWYER.

demokratisk og republikansk Kandidatur betragtedes kun som — Værestiller.

Personlig vindende og elskværdig som McKinley var, vandt han i Valgkampen, og selv gamle Politikere ryttede paa Hovedet ad hans Held.

demokratisk og republikansk Kandidatur betragtedes kun som — Værestiller.

Personlig vindende og elskværdig som McKinley var, vandt han i Valgkampen, og selv gamle Politikere ryttede paa Hovedet ad hans Held.